

Pamflett för att förklara vad frågorna från FFI går ut på

Frihet att publicera

Programmerare skriver kod, antingen på egen hand eller som anställda. Det är där som själva arbetet med att skriva programvara ligger, och det är i den färdiga koden som värdet finns. Vi behöver en lag som gör det klart att rätten att publicera program aldrig kan hotas av att en patentinnehavare säger sig ha större rättigheter. Om mjukvarupatent tillåter patentinnehavare att förbjuda publicering av programvara som använder patenterade metoder, skulle det vara som om den som ägde ett patent på en motor fick förbjuda att det publicerades böcker som beskrev motorn.

Interoperabilitet

Datorer måste alltid samverka med varandra, med skrivare, digitalkameror, med allt möjligt. Den här samverkan, eller "interoperabiliteten", bestäms av strikta regler som kallas protokoll. Att fritt kunna använda dessa protokoll med syfte att få datorer att fungera tillsammans är väldigt viktigt (och faktiskt vad Internet handlar om). Det är bättre, både för mjukvarubranschen och för samhället som helhet, om protokollen får användas fritt i detta syfte, än om användningen kontrolleras av några få aktörer som har haft turen att få patent på dem.

Man skulle kunna likna det vid en slags "fair use" som ligger i allas intresse. Standarder, kommunikation, öppenhet och interoperabilitet är det som skapar konkurrens och välfärd i samhället.

TRIPs och "teknikområde"

Det internationella fördraget TRIPs säger att patent måste vara tillgängliga inom alla teknikområden. Det här är en klar och tydlig regel som alla länder tjänar på att följa. Men eftersom patent inte är ett bra verktyg för att befärma utvecklingen inom alla områden, måste det finnas gränser.

Databehandling omfattar allting från bokföring och fakturering till att sortera e-posten i din elektroniska brevlåda - helt enkelt sådant som databehandlande maskiner såsom datorer gör. TRIPs säger inte att det ska vara ett teknikområde att sortera din e-post, så lagen måste vara tydlig.

EPC och "teknisk"

Patentlagen är avsedd för vissa speciella intellektuella prestationer, som behöver ett speciellt sorts skydd. Patentlagen beskriver inte uttryckligen vilka typer av intellektuella prestationer det rör sig om, eftersom det skulle innebära att nya områden som ingen har hört talas om tidigare skulle bli opatenterbara. Istället, för att bevara flexibiliteten, säger lagen att vissa typer av intellektuella prestationer inte är att betrakta som uppfinningar (som till exempel matematiska metoder).

Prestationer som inte är att betrakta som uppfinningar har en sak gemensamt, nämligen att de inte har teknisk karaktär. När patenthandläggare ska bedöma en ansökan är det här de brukar börja, för om inte det kravet är uppfyllt, så finns det ingen anledning att ge sig in på den komplicerade och tidskrävande bedömningen av uppfinningshöjd och nyhetskrav. Därför omnämns det här kriteriet ofta i föreskrifterna för patentgranskning och i förarbetena till patentlagen.

Eftersom betydelsen av ordet "teknisk" förändras, medan syftet med patentlagstiftningen är konstant, är det nödvändigt att slå fast det som är implicit i patentsystemet, nämligen att det bara är problemlösningar som bygger på tillämpad naturvetenskap som ska vara patenterbara. Naturligtvis är det så att även om det krävs en dator eller ett datorprogram för att realisera en sådan uppfinning, så ska uppfinningen fortfarande vara patenterbar.